מחדש את להקת שלושת המיתרים (טריו ערבה): שמעון ישראלי, אריק לביא וצבי בורודו, נתברר כי לביא לא יוכל לעמוד בלוח הזמנים.

רעיון אחר לא הגיע אפילו לשלבי ביצוע. עלה רעיון להקים להקת ריקוד גדולה. איפה תמצא 20 רקדניות, בקצב רצחני כזה של זמן? התשלום המינימלי לרקדניות, לתלבושת ולאולם חזרות ל־10 ימים עשוי להסתכם ב־10 אלפים לירות. במסגרת התקציבית של הטלוויזיה, דברים כאלה הם חלום באספמיה.

סוס עבודה. צמח, בוגר הקונסרבטוריון למוסיקה בירושלים, צמח מתוך הלהקות הצבאיות. כשחקן־זמר, היה בצוות הראשון של התרנגולים. אחר כך הת־פרסם כבמאי להקות. בימוי טלוויזיה למד בארצות־הברית בקורס הגבוה ביותר של חברת טי.בי.אס.

הצד החזק של צמח הוא מוסיקה. התזמורת בתוכניותיו תמיד מוצלחת. אחד הקשיים הוא, שיש מעט מאוד זמן לחזרות. [illegible] „יוסי צמח הוא סוס עבודה מלידה," אומר עליו עוזרו הקרוב ביותר, יגאל גורן, „בגלל קוצר הזמן הוא מוכרח להיות נוקשה וקפדן." התפאורן זאב ליכטר מגדיר אותו בדיוק להיפך: „הוא ותרן, רך, אינטליגנטי, בעל טעם טוב ובעל עירנות מיוחדת לבעיות האנושיות של האמנים".

צמח הקים דור חדש של במאים בטלוויזיה, פשוט מתוך רצון לעזור לבני־אדם. לעיתים קרובות מזמינים אותו להוליד תוכניות חדשות ורק אחרי שהוא קובע את היסודות — מוסרים את אותה התוכנית לבמאי אחר.

בעידנא דריתחא, היה רגע בשבוע שעבר בו חשב צמח להפסיק עם תוכנית קונצרטינה אחת ולתמיד. זהו הפתרון הקל: לברוח. הרגע עבר. צמח בחר בפתרון הקשה. תוכנית קונצרטינה הבאה נמצאת כבר בשלבי הכנה.

טלביזיון

שלוש שעות יותר מדי

ה תוכנית הארוכה ביותר במסגרת משדרי הטלוויזיה הישראלית היא התוכנית השעה השלישית, ואשר נמשכת 3 שעות — שלוש שעות יותר מדי. בהתחלה זה היה קוריוז. אבל בתוכניות האחרונות זה מתחיל להרגיז ולעצבן. ה־תוכנית, שנועדה להוות דיון, ויכוח או שיחה של מומחים לבעיה או נושא מסויים, הפכה לבדיחה תפלה וגרועה, מיפגן של הבינוניות בשיאה.

התוכנית האחרונה בסידרה זו, שנועדה לעסוק בפער בין הדורות, היתה דוגמא קלאסית לכך. פתח את התוכנית עורכה והמנחה שלה, ישעיהו בן־פורת, עתונאי מדרג ב', המתיימר להיות מומחה בכל נושא, כשאין לו מה לומר באף נושא. ב־מקום להגיד דברים, או לכוון את הדיון לאפיקים של שיחה פוריה, הוא ממלא את המסך בחיוכים מלאכותיים ומאולצים ובלחשנות סאכרינית.

הסרט שנועד להיות בסיס לדיון, עסק בכלל בנושא אחר. היה זה סרט תיעודי אתנוגרפי על מנהגי ההתבגרות בחברות שונות. לא היה שם רמז לנושא הדיון — פער הדורות. גם הסרט הישראלי הקצר שליווה אותו, אסף חבורה של סרבני מלחמה ואנשי מצפן, כדי להציגם כמייצגי הנוער הישראלי.

למשתתפי הדיון (הסופר יזהר סמילנסקי, המוסיקאי נועם שריף, הסוציולוג חיים אדלר, המחנך נחמן רז, המורה אביבה דורון והגימנזיסטית רות מרוז) היה אולי מה לומר בנושא, אבל בן־פורת לא נתן להם לעשות זאת. הוא הציג להם שאלות טרוויאליות, שחייבו תשובות דומות. אפשר היה לנחש כמעט מראש מה יאמר כל אחד מהמשתתפים.

הדבר המגוחך מכל היה שהמשתתפים חוייבו לומר דברים בבעיה שאינה קיימת: פער הדורות בחברה הישראלית. הם נטלו כאקסיומה את קיומו של פער כזה, על סמך תופעות חיצוניות כמו שיער ארוך ומוסיקת פופ. נדמה היה לפעמים שהם חיים בעולם אחר. אחד הליקויים בחברה הישראלית הוא בכך שאין בה פער דורות, שהיא קונפורמיסטית על כל שכבותיה וגייליה.

פער פירושו תהום מפרידה, חוסר יכולת ההידברות, אי־הבנה, העדר קומוניקציה.

מנחה בן־פורת

איפוא כל זה קיים בין הנוער הישראלי להוריו? פער מוליד קונפליקט. קונפליקט מוליד דרכים ורעיונות חדשים. זה מה שלא קיים בנוער הישראלי.

צרתו של הנוער הישראלי, היא צרתם של עורכי התוכנית הזו — לא שאין מבינים מה שהם אומרים, אלא שאין להם מה להגיד.

מאחורי הקלעים

אהרונה דיין — אהובתו של בחור ישיבה

בשמלה שקופה ואווירית, שאינה מותירה דבר לדמיון, תופיע אהרונה דיין, רעייתו של אסי דיין וכלתו של שר־הביטחון משה דיין, בתפקיד אהובתו הנכספת של בחור ישיבה ביישן, בסרטו של מרדכי קירשנבאום סיפור קצר, שיוקרן בטלוויזיה ביום ב' (27.9). הסרט שהוא עיבוד מקורי של קירשנבאום לסיפור בשם תיבת הקסמים מאת ברנרד מלמוד, צולם בידי שרגא מרחב על רקע צפת הישנה, בתקציב זעום. זוהי הסיבה מדוע התנדבה אהרונה, המכהנת כעוזרת הפקה בטלוויזיה, להופיע כשחקנית. סיפור המעשה: שדכן זקן (מאיר מרגלית) מנסה לשדך לאברך משי בישגדא (מיכאל ורשביאק) בחורה כשרה למהדרין (הרקדנית רוני סגל), אולם הצעיר מעדיף אשה אחרת, וזוהי אהבה התלויה בדבר ● מי שהמריא במיוחד לגרמניה, כדי להיות נוכח אישית במשחקי אליפות אירופה בכדורסל, הוא אברהם רפפורט מפרסום אריאלי. רפפורט לא יצא כדי לסקר את המשחקים, אלא כדי לתלות במגרשים שלטי פרסומת מסחריים בעברית צחה כדי שייקלטו על ידי מצלמות הטלוויזיה וישודרו במסגרת מישדרי הספורט של הטלוויזיה בישראל. מה שעיכב את המשא־ומתן בדבר שידור משחקי הליגה בארץ, הוא הוויכוח בדבר כמות שלטי הפרסומת שתונח בשולי המגרשים. על העיקרון כבר לא מתווכחים. רשות השידור הסכימה לכמות סבירה של שלטי פרסומת, שלא תעלה על מה שהיה במגרשים בעונה שעברה, כאשר הטלוויזיה ציילמה את המשחקים. לפי שעה מתכוונת הטלוויזיה לצלם אך ורק במגרשים שלא יהיו בהם כל שלטי פרסומת. אולם עובדה אחת ברורה: מה שלא השיגו מצדדי הפרסומת המסחרית בכנסת, השיגו ראשי ההתאחדות לכדורגל בדלת האחורית. ושטיפת המוח המסחרית תלווה את הצופים, בסופו של דבר, בכל העונה הקרובה. ● מצחיק היה לראות ארבעה ייקים מובהקים, דוברי גרמנית צחה מגמגמים באנגלית כושלת בתוכנית מוקד בה רואיין הנאצי בעבר גרהרד שרדר, מי שהיה שר־החוץ ושר־ההגנה של ממשלת בון. אפילו מנחה השידור, הייניריך קלוגר, הידוע בציבור בשם חיים יבין, הוא ייקה מדופלם דובר גרמנית. שרדר עצמו עיכב את הקלטת התוכנית במשך חצי שעה בתביעה להתראיין אך ורק בשפת אמו, אולם בסופו של דבר שיכנעו אותו, כי השפה הגרמנית אינה אהודה בישראל. אגב, כמדינאי מנוסה באמצעי התקשורת, הגיע שרדר אל האולפן לבוש בלבוש מתאים ביותר: חולצה בצבע קרם־זרוד וחליפה אפורה (צבעי שחור, לבן אינם רצויים). הוא התפלא לשמוע שהטלוויזיה הישראלית אינה משדרת שידורים צבעוניים. עוד יותר הופתע לשמוע, כאשר ביקש בתום ההקלטה מטוביה סער, עורך ומפיק מוקד, לשגר אליו לגרמניה את תוצאות הסקרים שייערכו בציבור לאחר השידור. טוביה הביט בו תמה, כאילו הגיע מפלנטה אחרת. הסיבה: רשות־השידור מצליחה בקושי להזמין ולערוך סקר כללי אחד בשנה ● השבוע חגג ג'רג' איברהים חבש, ● סמי' מסמי' וסוסו, מאורע משפחתי נדיר ביותר, תוצאה של מאמץ חשאי עצום מאחורי הקלעים. המאורע: משפחתו הגיעה מרבת־עמון לירושלים. במסגרת מיבצע איחוד משפחות ● מאז שנורע ברבים על הכוונה להוריד את פופאי מעל מסך הטלוויזיה, התנפח העניין למימדים בלתי רגילים. פופאי אוכל התרד, הועלה לדרגת חשיבות עליונה ביותר וזכה לכותרות שמנות בעיתונים. צופים נרגזים התקשרו בהמוניהם טלפונית עם אסתר סופר, המפיקה האחראית לתוכניות ילדים ונוער בטלוויזיה, המטירו עליה חרפות וגידופים. לאחר שאכלה תרד, הודיעה אסתר סופר למקורביה, כי פופאי לא יורד מן המסך, הוא רק יוצג לעיתים רחוקות יותר ודלילות יותר.

אהרונה דיין ב„סיפור קצר"
שמלה שקופה

תדריך

● **סרט השבוע** (יום ד' 22/9, 20.35) מאז הלכת — מלודראמה רומנטית על אשה ובנותיה בעיירה אמריקאית קטנה, המנסות לארגן את חיי הבית לאחר שאבי המשפחה התגייס לצבא. משתתפים: קלודט קולברט, ג'ניפר ג'ונס, ג'וזף קוטן, ליונל בארימור ושירלי טמפל.

● **קנת קלרק מסביר** (יום ה' 23/9, 20.20) — הפעם הצייר ואן גוך, מתוך הסידרה המצויינת אמנים מהפכניים.

● **סרט קולנוע** (יום ו' 24/9, 21.30) נוקטורנו — סרט מתח על בלש המסרב להאמין כי מותו של פזמונאי רודף נשים אינו אלא התאבדות. בהשתתפות ג'ורג' ראפט ולין בארי.

● **אירונסייד** (מוצאי שבת 25/9, 20.30) גלידה וזכרונות — ריימונד בור, שהופיע בשבוע שעבר בתור האיש הרע במערבון האדם הבודד, חוזר שוב אל המסך הקטן בתור המפקח הטוב על כסא הגלגלים — אירונסייד. הוא מגיע הפעם לידי עימות עם נהגו הכושי מרק, שאינו מוכן להיפרד מזכרונות ילדותו. הוא זוכר היטב את החשוד העיקרי בפרשה בתור האיש הגדול של השכונה ומנסה לגונן עליו.

● **סיפור קצר** (יום ב' 27/9, 21.00) — סרט ישראלי של מרדכי קירשנבאום בהשתתפות מאיר מרגלית, מיכאל ורשביאק, רוני סגל ואהרונה דיין.

קון, ויתקון לריבלין, ריבלין רץ רץ, (לאן אתה רץ?) ופוגע במולק. מולק מתרגז ובועט בצבי צימט, צימט נופל, לא! הולך הולך החוצה. צבי צימט מוצא מן המגרש.

הכדור אצל זאבי. זאבי בועט וכדור־השלג מתגלגל לרגלי ירקוני. שלום ירקוני מכדרר במהירות לעבר השער. ברים שם לו רגל, מנסה לעצור. לא! ירקוני מעביר יפה ובועט מזוית קשה. השוער מנחם כהן מנסה להטות את הכדור, אבל לא! שער! שער לא נורמלי! 5500 לירות, זה השער — איזה כישרון.

מצד ימין רמת־עמידר מתחילה. מוסרת לליליאן, לייליאן למילצ'ן, מילצ'ן ליוסף חממי. יוסף חממי מתחמק, מתחמק, מעביר לעסקני חדרה. עסקני חדרה לסורינוב, סורינוב משתחרר מן החסימה ומוסר לליאון קוסטנטינובסקי, ליאון מכדרר, רץ, מסתבך ונופל... בפח!

בינתיים הכדור אצל עסקני המפלגות. העסקנים מעבירים למרכזים, המרכזים עושים בונקר (שיטת משחק גרועה מאד רבותי) יעבור? לא יעבור? עבר! הכדור מגיע למכבי, מוסר להפועל, מוסר לחברת־הנסיעות, חברת הנסיעות שולחת... כרטיסים לעסקנים. העסקנים רצים, נוסעים, חוזרים, נוסעים, מגישים חשבון הוצאות. קופה א. מוסרת לקופה ב. קופה ב. לקופה ג' קופה ג' חזרת לעסקנים. העסקנים מסדרים לשחקנים סטקיות, חנויות ספורט, תחנות טוטו. לוין תופס את הכדור מביתר ירושלים, מקבל משכורת אבל לא מופיע. הכדור עובר לשפיגלר, שפיגלר רץ, רץ, עוצר, מרים את הראש שר... (אל תשיר! תבעט!) בועט, שפיץ... לצרפת. רבותי, שפיגל תופס את הפרינציפ ואת הכדור, מכת ראש חזקה

הכדור אצל גשר, גשר מעביר את הכדור למועצה־להימורים, המועצה להימורים לאחוזי־גביה, בית הלוי מצד שמאל מחמיץ בעיטה בטוחה לרשת... ההימורים והשופט עציוני, בבעיטת מיספריים אדירה... גוזר את כל המשולשים — איזה גזירה! שפר מאשים את המפלגות, המפלגות את ההסתדרות, וההסתדרות את ברים. צבי ברים מאבד את הכדור ליוסף עינבר, יוסף עינבר מגלה יוזמה ומגלה פרטים. הכדור חוזר למולק.

בן אהרון, בן אהרון רבותי, מנסה ל־השפיע על מנהלי הפועל להתפשר, ברים מתפרץ והכדור אצל זאבי, זאבי קורא לאספה כללית, האספה הכללית מכדררת מעבירה את הליגות ובבעיטת פתע גול!!! גול!!! לא! לא!

לפי השעון שלי נותרו עוד כמה דקות לסיום — ובינתיים התקפה. בן אהרון מוסר את הכדור לקיסר, קיסר מוסר את רשות הדיבור למולק — שוב מולק — מכדרר מכדרר... וכאן (שריקה) שריקת הסיום! — כנראה ששעוני לא היה מדוייק — ושריקת הסיום הגיעה במפתיע.

הקהל ביציעים מתרומם, השחקנים נראים סחוטים — וגם הטוטו.

התוצאה: 0:1, הרמה אפס, ההתנהגות אפס, וגם אני סובל מאפס כותות. וכאן גדי בן יגיל המעביר אתכם לטכס חלוקת הגביע.....